

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 529/2015-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. novembra 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Magdou Poliačikovou, advokátka, s. r. o., Národná 17, Žilina, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Rob 144/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. novembra 2015 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Rob 144/2013.

2. V sťažnosti je okrem iného uvedené:

„Dňa 13. 08. 2013 som podal na Okresný súd Nitra žalobu o zaplatenie 251.698,09 EUR s príslušenstvom...

Súd bol vo veci nečinný, a preto sme ho podaním zo dňa 26. 05. 2014 požiadali vo veci konať a rozhodnúť.

Následne nám dňa 16. 06. 2014 bola doručená výzva na zaplatenie súdneho poplatku v sume 15.101,50 EUR, pričom podaním zo dňa 23. 06. 2014 som požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Opätovne som žiadal súd o oslobodenie od súdnych poplatkov podaním zo dňa 23. 09. 2014 a 09. 01.2015.

Súd však uznesením zo dňa 15. 12. 2014, doručené 15. 01.2015 (1 mesiac!) zamietol môj návrh na oslobodenie súdnych poplatkov, pričom proti tomuto uzneseniu som v zákonnej dobe podal odvolanie.

Súd mi vyrubil súdny poplatok po uplynutí šiestich mesiacov od podania návrhu a o žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov rozhodol 6 mesiacov od podania tejto žiadosti.

Mám za to, že Okresný súd... porušil právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy... nakoľko súdne konanie sa vedie už viac ako 2 roky a za tento čas súd neurobil ani jeden úkon vo veci samej. Dva úkony procesného charakteru ohľadom súdnych poplatkov za dva roky je prejavom mimoriadnej neefektívnosti súdneho konania...

Požadujem primerané finančné zadostučinenie v sume 10.000,- €..

Vzhladom k tomu, že predmet sporu je pre mňa - sťažovateľa vzhladom na hodnotu sporu viac ako 250.000 €, vzhladom na ochranu môjho dobrého mena a dobrej povesti, vzhladom na môj vysoký vek (82 rokov!) a vzhladom na moju súčasnú ekonomickú situáciu (som dôchodca)...

Pri uplatnení ochrany môjho základného práva som využil všetky právne prostriedky, ktoré mi právne predpisy na jeho ochranu poskytujú. Dňa 23. 01. 2015 som podal sťažnosť proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa § 62 zák. č. 757/2004 Z. z. (zákon o súdoch) v znení neskorších predpisov predsedovi Okresného súdu v Nitre.“

3. V nadväznosti na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol, že jeho právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov upravené v čl. 48 ods. 2 ústavy, v čl. 6 ods. 1 dohovoru a v čl. 38 ods. 2 listiny postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Rob 144/2013 porušené bolo a prikázal okresnému súdu, aby v predmetnom konaní konal bez zbytočných prieťahov. Súčasne sa domáha aj priznania finančného zadostučinenia v sume 10 000 € a trov právneho zastúpenia v sume 355,73 €.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Sťažovateľ tvrdí, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu jeho označených práv (pozri bod 1) z dôvodu, že „*súdne konanie sa vedie už viac ako 2 roky a za tento čas súd neurobil ani jeden úkon vo veci samej*“ (pozri bližšie bod 2).

7. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti v zmysle judikatúry ústavného súdu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánom štátu (súdu) nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným postupom či rozhodnutím a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, alebo z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť možno preto považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (mutatis mutandis I. ÚS 12/01, I. ÚS 124/03).

8. Ústavný súd sa osobitne zameril na preskúmanie opodstatnenosti sťažnosti sťažovateľa, keďže pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny), resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zjavná neopodstatnenosť sťažnosti môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy

netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prieťahoch (napr. III. ÚS 59/05, IV. ÚS 434/08), prípadne ak argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

9. Ústavný súd v súvislosti s namietanými prieťahmi v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 28 Rob 144/2013 poukazuje na skutočnosť, že „ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe nemusí ešte zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04). Nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 92/03).

10. Ústavný súd v rámci predbežného prerokovania veci z obsahu sťažnosti a pripojených listín zistil, že v súčasnosti sa vec viac ako päť mesiacov nachádza na odvolacom súde, ktorému bol spis zaslaný 4. júna 2015 v dôsledku podaného odvolania sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov z 15. decembra 2014, ktorému mu bolo doručené 15. januára 2015. Okresný súd v posudzovanej veci prvú výzvu na zaplatenie súdneho poplatku v sume 15 101,50 € vyhotovoval naozaj dlhší čas a doručil ju sťažovateľovi 16. júna 2014 (až po 10 mesiacoch od podania návrhu, pozn.), a potom sa ešte pol roka zaoberal zadovážením príslušných dokladov na rozhodnutie o žiadosti sťažovateľa (december 2014) o oslobodenie od súdnych poplatkov. Uvedené skutočnosti same osebe neboli ešte dôvodom na prípadné prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, napriek možnosti efektívnejšieho a koncentrovanejšieho konania zo strany okresného súdu, keďže nezakladajú reálnu možnosť vyslovenia porušenia označených práv podľa ústavy, listiny a dohovoru. V okolnostiach danej veci ústavný súd konštatuje, že celková doba konania na okresnom súde (od podania návrhu uplynulo zatiaľ dva roky a 2 mesiacov) nie je ešte neprimerane dlhá, resp. nedosiahla takú úroveň, ktorá by mohla znamenať porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci

bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (obdobne III. ÚS 24/04, III. ÚS 67/04). Navyše predseda okresného súdu ubezpečil sťažovateľa vo svojej odpovedi sp. zn. Spr. 1908/15 z 30. januára 2015 na jeho sťažnosť, že po doručení odvolania bude súd ďalej konať. V súčasnosti sa vec nachádza niekoľko mesiacov na odvolacom súde, ktorého postup a rozhodnutie nevie okresný súd ovplyvniť.

11. Ústavný súd preto uzatvára, že zistené skutočnosti zatiaľ nepostačujú na prijatie záveru, že by doteraz zistené ojedinelé prieťahy v konaní vedenom na okresnom súde vo veci sp. zn. 28 Rob 144/2013 vo väzbe na celkovú doterajšiu dĺžku konania dosahovali ústavne relevantnú intenzitu. Až prípadná pokračujúca nečinnosť a nekonanie vec posudzujúcich všeobecných súdov by eventuálne mohla spôsobiť aj porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, čo však ústavný súd v súčasnom období ešte nemôže posúdiť. Z týchto dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú (obdobne I. ÚS 630/2013, I. ÚS 200/2014).

12. V neposlednom rade ústavný súd dodáva, že splnomocnenie na zastupovanie advokátom pred ústavným súdom podpísané sťažovateľom vykazuje vady; je neurčité a nedostatočné, pretože nie je jednak konkretizované konanie, ktorého sa má týkať a ani nie je jednoznačne označený advokát, ktorý má sťažovateľa zastupovať (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Konkrétne podpísaný sťažovateľ uviedol, že splnomocňuje

„JUDr. Magda Poliačiková, advokátka, s.r.o. so sídlom 010 01 Žilina..., zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, Oddiel Sro, vl. č. 19635/L email: poliacikova@za-pravnik.sk...

v mene ktorej konajú konatelia (ktorých taktiež splnomocňujem):

JUDr. Magda Poliačiková, advokátka,

zapísaná v zozname advokátov SAK pod č. 1266, 010 01 Žilina, Národná 17,

JUDr. Ing. Jozef Lalinský,

*advokát zapísaný v zozname advokátov SAK pod č. 5023, 010 01 Žilina, Národná 17,
aby nás zastupovala v konaní pred Ústavným súdom SR... obhajoval, resp. vo všetkých
právnych veciach zastupoval, aby vykonával všetky úkony“.*

13. Nad rámec uvedeného ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom ustanovených náležitostí sťažovateľ v tejto veci v prípade zotrvania na stanovisku, že postupom okresného súdu bude dochádzať k zbytočným prieťahom aj naďalej i po odmietnutí tejto sťažnosti, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

14. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu neprichádzalo už do úvahy, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 ústavy).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. novembra 2015